

Dorința lui Moș Crăciun

O poveste de Katja Reider

Imagini realizate de Katja Senner

Traducere din limba germană de Daria Lascu prin Graal Soft

București, 2019

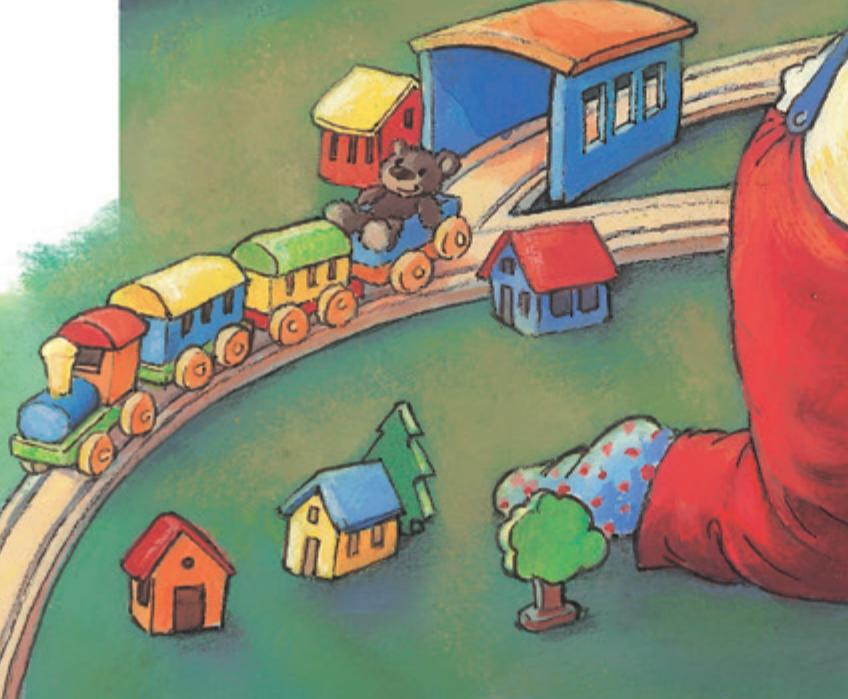
Renul Rudi scurmă nerăbdător cu copita.

— În fiecare an, același lucru, mormăi el. Toate cadourile sunt împachetate, iar sania este încărcată. Doar Moș Crăciun lipsește. Mă duc să arunc o privire ca să văd unde este. Oftând, renul Rudi alergă spre casă prin zăpadă. Ce să vezi! Moș Crăciun stătea liniștit, în genunchi, în fața șemineului și se juca cu trenulețul! Chipul său radia de fericire.

— Intră, Rudi! strigă el. Eu sunt mecanicul de locomotivă, iar tu paznicul de la calea ferată, vrei? Uite, ia fluierul!

— D-da-dar..., se bâlbâi Rudi.

— Bine, în regulă, spuse Moș Crăciun. Te las și pe tine să fii mecanic de locomotivă.

— Chiar acum verific cine este cel care ar trebui să îl primească, spuse Rudi și începu să răsfoiască prin listele cu dorințe ale copiilor. Aha, aici scrie:
Trenulețul este pentru Iulian Petre, de pe strada Văii, numărul 5, etajul al doilea.

— Hm, zise Moș Crăciun. Pe Iulian Petre îl cunosc. Poate nu îi va simți lipsa dacă nu îl va găsi sub bradul de Crăciun.

— Dar l-a desenat sus, pe lista de dorințe! spuse Rudi, apăsat. E subliniat cu o linie și are cinci semne de exclamare în coadă!!!!

— Serios? suspină Moș Crăciun. Mda, bine, dacă micuțul Iulian își dorește atât de mult trenulețul, atunci trebuie să îl și primească. Întristat, Moș Crăciun puse totul înapoi în cutia de carton și îi legă o fundiță.

Abia când ceasul bisericii bătu ora
douăsprezece, Moș Crăciun sări ca ars.

— Dumnezeule, renul Rudi mă
așteaptă! Cu siguranță este deja
îngrijorat peste măsură. Somn
ușor, băiatul meu! Sunt atât
de fericit că, în cele din
urmă, ți-am oferit cadou
trenulețul!

— Cum adică în cele
din urmă? întrebă
derutat Iulian.

Dar Moș Crăciun nu
răspunse. Se mulțumi
să râdă misterios.

Acoperișurile clădirilor, turlele bisericilor și vârfurile
brazilor se întindeau somnoroase sub o pătură groasă de
zăpadă. Moș Crăciun urcă înapoi în sanie. Chiar și renul
Rudi căpătase o căciulă de zăpadă. Sub care adormise
adânc și liniștit.

— Prietene, trezește-te, îi șopti Moș Crăciun. A venit
vremea să plecăm spre casă și să sărbătorim Crăciunul...

